

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM PRO PŘEDŠKOLNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

zpracovaný podle Rámcového vzdělávacího programu pro

pro předškolní vzdělávání

SLUNÍČKO

Speciální základní škola a Speciální mateřská škola,

Děčín, příspěvková organizace

Obsah:

1. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

- 1. 1 Název školního vzdělávacího programu
- 1. 2 Předkladatel – základní údaje
- 1. 3 Zřizovatel školy
- 1. 4 Platnost dokumentu
- 1. 5 Studijní forma vzdělávání

2. SPECIFIKA PŘEDŠKOLNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ

3. CÍLE A ZÁMĚRY PŘEDŠKOLNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ

- 3. 1 Obsah předškolního vzdělávání
- 3. 2 Podmínky předškolního vzdělávání
 - 3. 2. 1. Věcné podmínky
 - 3. 2. 2. Životospráva
 - 3. 2. 3. Psychosociální podmínky
 - 3. 2. 4. Organizace
 - 3. 2. 5. Řízení mateřské školy
 - 3. 2. 6. Personální a pedagogické zajištění
 - 3. 2. 7. Spoluúčast rodičů
 - 3. 2. 8. Zacházení s majetkem školy ze strany rodičů a dětí
- 3. 3 Obsah předškolního vzdělávání
 - 3. 3. 1. Dítě a jeho tělo
 - 3. 3. 2. Dítě a jeho psychika

4. POZNÁVACÍ SCHOPNOSTI A FUNKCE, MYŠLENKOVÉ OPERACE, PŘEDSTAVIVOST, FANTAZIE

- 4. 1 Sebepojetí, city, vůle
- 4. 2 Dítě a ten druhý
- 4. 3 Dítě a společnost
- 4. 4 Dítě a svět

5. KOMPETENCE VYJÁDŘENÉ V ČINNOSTECH

- 5. 1 Dítě a jeho tělo
- 5. 2 Dítě a jeho psychika – jazyk a řeč
- 5. 3 Dítě a jeho psychika – poznávací schopnosti a funkce

5. 4 Dítě a jeho psychika – sebepojetí, city, vůle

5. 5 Dítě a ten druhý

5. 6 Dítě společnost

5. 7 Dítě a svět

6. FORMY A METODY VZDĚLÁVÁNÍ

7. INTEGROVANÉ BLOKY

7. 1 Integrovaný blok – PODZIM

7. 2 Integrovaný blok – ZIMA

7. 3 Integrovaný blok – JARO

7. 4 Integrovaný blok – LÉTO

8.AUTOEVALUACE MATEŘSKÉ ŠKOLY

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM
ZPRACOVANÝ PODLE
RÁMCOVÉHO VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU
PRO PŘEDŠKOLNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

1. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

1. 1 NÁZEV ŠKOLNÍHO VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU

Školní vzdělávací program pro předškolní vzdělávání

SLUNÍČKO

1. 2 PŘEDKLADATEL

Speciální základní škola a Speciální mateřská škola, Děčín, příspěvková organizace

Ředitel školy: Mgr. Roman Stružinský

Koordinátor: Jaroslava Bayerová

Telefon: 412 544 321

Fax: 412 544 321

IČO: 65082133

E-mail: skola@specdcbynov.cz

Web: www.specdcbynov.cz

Identifikátor zařízení: 600023222

Odloučené pracoviště: U Nemocnice 2, Děčín 2 – Nové Město, 405 01

1. 3 ZŘIZOVATEL

Krajský úřad Ústeckého kraje

Velká Hradební 3118/48

Ústí nad Labem

Telefon: +420 475 657 111 Fax:: +420 475 200 245

E-mail: urad@kr-ustecky.cz

Web: www.kr-ustecky.cz

1. 4 PLATNOST DOKUMENTU

Školní vzdělávací program platí od 11. 9. 2014

Ředitel školy: Mgr. Roman Stružinský

Podpis ředitele školy:

Razítko školy:

Datum schválení Školskou radou: 11. 9. 2014

1. 5 STUDIJNÍ FORMA DOKUMENTU

Školní vzdělávací program pro předškolní vzdělávání se realizuje denní studijní formou vzdělávání.

2. SPECIFIKA PŘEDŠKOLNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ

Vzdělávací působení vychází z pozorování a uvědomění si individuálních potřeb a zájmů hospitalizovaných dětí. Každému dítěti se musí dostat podpory, péče a stimulace v míře, kterou individuálně potřebuje, a ve formě, která mu vyhovuje. Speciální péče je věnována zejména dlouhodobě nemocným, vyžadujícím zvláštní péči a dětem s odloženou školní docházkou.

Učitelka přizpůsobuje vzdělávání vývojovým, kognitivním, sociálním a emocionálním potřebám dětí předškolního věku.

Poskytuje prostředí s dostatkem mnohostranných a přiměřených podnětů k aktivnímu učení.

Při výchovné práci musí učitelka spolupracovat se zdravotníky, aby nedocházelo k narušování léčebného režimu.

Při výchovné práci provádí učitelka mezi pacienty depistáž (řečové vady, poruchy chování, učení, vadné držení těla ...) s cílem doporučit rodičům spolupráci s dalšími odborníky.

Vzdělávání dětí předškolního věku zasahuje celou osobnost dítěte, vše je vzájemně provázáno a propojeno. Dítě se učí především na základě své interakce s okolím a svou vlastní prožitou zkušeností. Vzdělávání se uskutečňuje ve všech činnostech a situacích, které se v průběhu dne vyskytnou. Nezbytnou součástí naší práce je tvořivá improvizace, pružné a citlivé reagování na okamžitou situaci.

3. CÍLE A ZÁMĚRY PŘEDŠKOLNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ

Vytvořit dětem pocit bezpečí a jistoty, usnadnit jim separaci a adaptaci na nové prostředí.

Rozvíjení dítěte a jeho schopnosti učení.

Osvojení si základů hodnot, na nichž je založena naše společnost.

Získání osobní samostatnosti a schopnosti projevovat se jako samostatná osobnost působící na své okolí.

3.1 OBSAH PŘEDŠKOLNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ

Nemoc dítěte vždy přináší mimořádné zatížení organismu, zvláště psychiky. Proto je pobyt v nemocnici často zdrojem nepříjemných psychických stavů, stresů, frustrací a konfliktů. Umístěním do nemocnice musí dítě zvládnout náročnou životní situaci, s níž se musí vypořádat. Nemocné děti jsou zvláště citlivé, často ztrácejí důvěru ke svému okolí (stesek po domově, obavy z léčebných zákroků, strach z nemoci jako nové zkušenosti). Úkolem MŠ je proto nahradit dítěti známé školní a rodinné prostředí a tím odstranit nebo zmírnit negativní emoce. Musíme tedy získat důvěru dítěte a zabavit je hrou, která je hlavní činností dítěte předškolního věku. Pomocí hry je nutno odstraňovat obavy dětí z bolesti, z neznámého. Hra se stává terapeutickým prvkem. Na prvním místě je zdravotní stav dítěte, a proto se hra volí nejen podle věku, ale i dle individuální potřeby po poradě se zdravotnickým personálem. Využíváme všech technik, které pomáhají dítěti k uzdravení a odpoutávají jej od úzkosti a všeho negativního, co pobyt v nemocnici přináší (strach, bolest, stesk). Z obsahu předškolního vzdělávání a z kompetencí vyjádřených v činnostech, vybíráme individuálně vždy to, co je pro dítě potřebné. Veškerá činnost je tématicky spjatá se střídáním ročních období, svátky a činnostmi s nimi spojenými a s prvky výchovy ke zdravému životnímu stylu.

3.2 PODMÍNKY PŘEDŠKOLNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ

3.2.1. Věcné podmínky

Materiální podmínky pro plnění rámcových i dílčích cílů ve výchovně vzdělávací oblasti jsou vyhovující.

Prostředí MŠ při zdravotnickém zařízení je přizpůsobeno hospitalizovaným dětem.

MŠ v nemocnici je na dětském oddělení umístěna v prostorách herny. Herna MŠ při zdravotnickém zařízení odpovídá danému počtu dětí, je vybavena odpovídajícím nábytkem, který je možno průběžně doplňovat v závislosti na potřebách jednotlivých dětí.

Hernu dopoledne využívá též ZŠ, v poledne tyto prostory slouží jako jídelna a odpoledne jako návštěvní místnost. Organizace tedy vyžaduje kooperaci všech zúčastněných. Protože učitelka MŠ dochází též na ORL (po, st, pá pravidelně, v út a čt, kdy se operuje, jen dle domluvy), odvíjí se péče o hospitalizovaného dle aktuálního stavu v úzké spolupráci se zdravotníky v prostorách k tomu určených i v pokojích pacientů.

V současné době je v MŠ při nemocnici zřízena jedna třída. Počet dětí je závislý na počtu hospitalizovaných dětí na dětském oddělení. O zařazení do pracovní činnosti rozhoduje ošetřující lékař po ranním hlášení a vizitě. Poté si paní učitelka převezme vřazené děti do denní činnosti a poskytuje jim potřebné zázemí dle režimu dne.

Materiálně je MŠ vybavena dostatečně. Činnost probíhá v prostředí herny nebo na pokojích hospitalizovaných dětí pod dohledem rodičů – převážně se to týká dětí, které mají závažnější nebo infekční onemocnění.

Prostředí herny je příjemné, barevné, veselé. Místnost je prostorná, světlá, dobře větratelná a splňuje bezpečnostní a hygienické normy dle platných předpisů, které se týkají čistoty (herna je vytírána

minimálně 3x denně), teploty, vlhkosti vzduchu, osvětlení, hluchosti, světla a stínu. Prostor herny je pravidelně 1x za rok vymalován.

Herna je vybavená dětským nábytkem, policemi a skříněmi s hračkami. Vybavení učebními pomůckami, hračkami, rehabilitačními, kompenzačními pomůckami, materiálem pro vzdělávání, výtvarnou a pracovní činnost. (např. společenské hry, stolní hry, knihy, stavebnice, kuchyňský koutek, montážní pult pro rozvíjení zručnosti, žíněnky) je vyhovující, průběžně je doplňován a obnovován. Podstatná část tohoto materiálu je umístěna tak, aby je mohly děti samostatně využívat.

Hračky, pomůcky, náčiní a další doplňky jsou zčásti umístěny v herně a část pomůcek mají děti na svých nemocničních pokojích.

Učitelce MŠ je na kmenové škole k dispozici knihovna a kabinety s pomůckami didaktického i kompenzačního charakteru.

Děti se samy svými výtvarnými a pracovními výrobky podílejí na výzdobě herny.

Vše je doplňováno a obnovováno z více zdrojů /sponzoři z řad rodičů, basketbalový klub Děčín a CDS Slunečnice.../.

3.2.2. Životospráva

Dětem je poskytována nemocnicí v Děčíně plnohodnotná strava, stanovena ošetřujícím lékařem, na základě jejich aktuálního zdravotního stavu a další prognóze léčebného procesu.

Jídelníček a pitný program hospitalizovaných dětí je závislý na jejich onemocnění.

Životospráva a pitný režim je plně v kompetenci zdravotníků, učitelka MŠ provádí dozor během jídla a pití a řídí se pokyny sloužící zdravotní sestry.

Po celou dobu hospitalizace mají děti k dispozici tekutiny (čaj, minerálky...).

V denním programu je u jednotlivých dětí vždy respektována individuální potřeba aktivity, spánku a odpočinku. Denní rytmus a řád je dostatečně flexibilní.

Nikdy nenutíme děti spát, paní učitelka volí vhodnou formu léčebného odpočinku (čtení pohádek, relaxační hudba pro děti, které nechtějí spát).

Učitelka MŠ i ostatní zaměstnanci Nemocnice v Děčíně se sami chovají podle zásad zdravého životního stylu, a tím poskytují dětem přirozený vzor ve výchově ke zdraví.

3.2.3. Psychosociální podmínky

Učitelka MŠ při zdravotnickém zařízení s ostatními zdravotnickými pracovníky Nemocnice v Děčíně vytvářejí pracovní tým, který funguje na základě vymezených a společně vytvořených pravidel (pracovní náplně).

Výchovně vzdělávací činnost pedagogického pracovníka je organizována takovým způsobem, aby byla vždy a při všech činnostech zajištěna dětem optimální speciálně pedagogická péče.

Pedagog i ostatní zdravotní pracovníci respektují individuální potřeby dětí. Skupina dětí v MŠ při zdravotnickém zařízení je velice proměnlivá, děti do MŠ průběžně přicházejí a odcházejí, jedná se zde o krátkodobé působení. Spektrum MŠ při zdravotnickém zařízení je poměrně úzké, je omezeno prostorovými i materiálními podmínkami zdravotnického zařízení i zdravotním stavem dětí.

Pedagogický způsob, jakým jsou děti vedeny, je podporující, sympatizující a velmi důležitý k získání důvěry mezi dítětem a paní učitelkou. Učitelka MŠ podporuje aktivní spoluúčast a samostatnost při hře a plnění všech ostatních výchovně vzdělávacích úkolů. Naslouchá dětem a učí je vzájemně komunikovat. Průběžně a dostatečně oceňuje výkony dětí. Snaží se o rozvíjení a podporu vzájemné důvěry, tolerance, ohleduplnosti, zdvořilosti mezi dětmi i dospělými.

Ve třídě se setkávají děti různého věku od dvou do šesti let. Učitelka MŠ plně respektuje jejich potřeby a aktuální zdravotní stav. Z tohoto důvodu je v každodenním kontaktu se zdravotním personálem i rodiči a pravidelně konzultuje zdravotní stav dítěte.

Učitelka MŠ zbavuje děti nepříjemného pocitu z hospitalizace, zmírňuje stesk po domově, strach z nemoci a obavy z léčebných zákroků. Všechny děti mají rovnocenné postavení a cítí se v prostředí herny spokojeně a bezpečně.

3.2.4. Organizace

Organizační zajištění chodu MŠ poskytuje hospitalizovaným dětem potřebné zázemí, klid, bezpečí a soukromí.

Rodičům, kteří děti doprovázejí při pobytu v nemocnici, učitelka poskytuje též speciálně pedagogickou poradenskou službu (otázky grafomotoriky, přípravy na školu, předcházení poruchám učení, logopedie,)

Denní režim je dostatečně pružný, umožňuje reagovat na individuální zdravotní stav dětí.

Paní učitelka se plně věnuje dětem a jejich vzdělávání.

Děti nacházejí potřebné zázemí, klid, bezpečí i soukromí.

Děti dostávají dostatek času i prostoru pro spontánní hru, mají možnost hru dokončit anebo v ní později pokračovat.

Pokud děti potřebují, mají možnost si odpočinout ve svém pokoji a neúčastnit se společných činností.

Pro realizaci plánovaných činností jsou vytvářeny vhodné materiální podmínky.

Pobyt dětí v herně po posouzení zdravotního stavu schvaluje lékař.

Veškerou dopolední činnost v herně řídí učitelka, zároveň spravuje knihy, zaměstnávací pomůcky a hračky, které půjčuje dětem nebo jejich rodičům na pokoje. Všechna dopolední činnost učitelky MŠ s dětmi je podřízena režimu dne na dětském lůžkovém oddělení:

REŽIM DNE:

6.30 - 7.00	Budíček
7.30 - 8.00	Snídaně
8.00 - 9.00	Propuštění dětí, vizita
8.00 - 10.30	Výkony, podávání léků, výuka, svačina
10.00 - 11.00	Velká vizita (po, čt)
12.00	Podávání oběda
12.30 - 14.30	Polední klid

3.2.5. Řízení MŠ

Řízení MŠ při zdravotnickém zařízení je v kompetenci ředitele školy, pod kterého spadá funkčně zástupkyně ředitele. Zástupkyně ředitele má ve své pracovní náplni řízení výchovně vzdělávací činnosti v MŠ při zdravotnickém zařízení. Povinnosti, pravomoci a úkoly všech pracovníků jsou jasně vymezeny.

Ředitel školy vytváří ovzduší vzájemné důvěry a tolerance, zapojuje paní učitelku do řízení MŠ, ponechává jí dostatek pravomoci a respektuje její názor.

Ředitel školy vyhodnocuje práci paní učitelky, pozitivně ji motivuje a podporuje ve vzájemné spolupráci.

Kontrolní a evaluační činnosti zahrnují všechny stránky chodu MŠ, jsou smysluplné a užitečné. Z výsledků jsou vyvozovány závěry pro další práci.

3.2.6. Personální a pedagogické zajištění

Výchovně vzdělávací činnost zabezpečuje jeden pedagogický pracovník. Učitelka MŠ zatím nemá předepsanou odbornou kvalifikaci. Odbornou kvalifikaci si bude postupně doplňovat. Dál se sebevzdělává, ke svému dalšímu vzdělávání přistupuje aktivně. Učitelka MŠ jedná, chová se a pracuje profesionálním způsobem, plní rámcové cíle, které se promítají do dílčích cílů v oblasti výchovy a vzdělávání. Pro svou činnost využívá společných prostor herny, která se nachází na dětském oddělení.

Učitelka MŠ, v závislosti na aktuálním zdravotním stavu dítěte, vykonává svou práci s dětmi i u nemocničního lůžka.

3.2.7. Spoluúčast rodičů

Spolupráce, řešení vzniklých situací a problémů probíhá na základě partnerského trojúhelníku MŠ při zdravotnickém zařízení – děti – rodiče.

Mezi učitelkou MŠ a rodiči je oboustranná důvěra, vstřícnost a porozumění. Učitelka MŠ je s rodiči hospitalizovaných dětí v každodenním kontaktu a plně respektuje zdravotní stav dítěte.

Učitelka MŠ zachovává diskrétnost a chrání soukromí rodiny.

Rodiče hospitalizovaného dítěte mají možnost pravidelně se informovat o individuálních pokrocích svého dítěte při výchovně vzdělávací práci v MŠ. Učitelka MŠ společně s ostatními odborníky nabízí rodičům poradenský servis i nejrůznější aktivity v otázkách výchovy a vzdělávání či nápravy.

3.2.8. Zacházení s majetkem školy ze strany dětí a rodičů

Dítě MŠ je povinno zacházet s vybavením školy i se svěřenými hračkami a dalšími vzdělávacími pomůckami šetrně a ohleduplně a vždy jen způsobem, který je v souladu s účelem, ke kterému jsou určeny, aby nedocházelo k poničení.

Rodiče a děti jsou seznámeni s chodem a provozem herny, kde je vybavení MŠ uloženo.

Herna je vybavena učebními pomůckami, hračkami, rehabilitačními pomůckami, kompenzačními pomůckami, materiálem pro vzdělávání, výtvarnou a pracovní činnost např. společenské hry, stolní hry, knihy, stavebnice, kuchyňský koutek.

Pokud dojde k zapůjčení věcí z herny na pokoje, sepíše učitelka MŠ o tomto záznam, kde je uvedeno: datum vypůjčení, věc k vypůjčení, číslo pokoje, kam byla věc zapůjčena a kdy dojde k vrácení.

Zákonný zástupce je povinen bezodkladně hlásit veškeré ztráty a nálezy učitelce MŠ či jinému zaměstnanci školy nebo zdravotnickému personálu.

Učitelka MŠ zajišťuje, aby děti nepoškozovaly nábytek a ostatní majetek školy.

3. 3 OBSAH PŘEDŠKOLNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ

3.3.1. DÍTĚ A JEHO TĚLO

Specifické vzdělávací cíle:

- uvědomění si vlastního těla
- rozvoj pohybových dovedností (hrubá i jemná motorika)
- rozvoj a užívání všech smyslů
- rozvoj fyzické i psychické zdatnosti
- osvojení si přiměřených praktických dovedností
- osvojení si poznatků o těle a zdraví
- osvojení si dovedností důležitých k podpoře zdraví, bezpečí...

Hlavní činnosti a příležitosti:

- lokomoční (chůze, skoky, hody, běh, lezení)
- manipulační činnosti a jednoduché úkony
- zdravotní cviky (dechové, protahovací, vyrovnávací, relaxační)
- smyslové a psychomotorické hry
- konstruktivní a grafické činnosti
- hudební a hudebně-pohybové činnosti
- jednoduché pracovní a sebeobslužné činnosti
- poznávací činnosti (osvojování pojmů, poznatků o těle, zdraví, bezpečí, tělovýchově, sportu)
- situace přispívající k osvojení návyků zdravého životního stylu

3.3.2. DÍTĚ A JEHO PSYCHIKA

Specifické vzdělávací cíle:

JAZYK A ŘEČ

- rozvoj řečových schopností a jazykových dovedností receptivních (vnímání, porozumění poslechu) i produktivních (výslovnost, vytváření pojmů, mluvního projevu, vyjadřování)
- rozvoj komunikativních dovedností (verbálních i neverbálních) a kultivovaného projevu
- osvojení některých dovedností, které předcházejí čtení, psaní, rozvoj zájmu o psanou podobu jazyka
- rozvoj aktivní a pasívní slovní zásoby

Hlavní činnosti a příležitosti:

- artikulační, řečové, sluchové, rytmické hry, hry se slovy, slovní hádanky, vokální činnosti...
- společné diskuse, rozhovory, vyprávění příběhů, zážitků, sdělování slyšeného druhým...
- komentování zážitků a aktivit, vyřizování vzkazů...
- samostatný mluvní projev na určité téma...
- poslech čtených či vyprávěných pohádek, příběhů, divadla...
- vyprávění toho, co dítě slyšelo nebo vidělo...
- přednes, recitace, dramatizace, zpěv...
- grafické napodobování symbolů, tvarů, čísel, písmen...
- prohlížení a „čtení“ knížek...

4. POZNÁVACÍ SCHOPNOSTI A FUNKCE, MYŠLENKOVÉ OPERACE, PŘEDSTAVIVOST, FANTAZIE

Specifické vzdělávací cíle:

- rozvoj, zpřesňování a kultivace smyslového vnímání, přechod od konkrétně názorného myšlení k myšlení slovně logickému (pojmovému), rozvoj paměti, pozornosti, představivost a fantazie
- rozvoj tvořivosti (tvořivé myšlení), řešení problémů, tvořivého sebevyjádření
- posilování přirozených poznávacích citů, zvědavosti, zájmů, radosti z objevování, apod.
- vytváření pozitivního vztahu k intelektuálním činnostem, podpora a rozvoj zájmu o učení
- vytváření základů pro práci s informacemi

Hlavní činnosti a příležitosti:

- přímé pozorování přírodních, kulturních i technických objektů a jevů
- motivovaná manipulace s předměty, zkoumání jejich vlastností, konkrétní operace s materiálem = třídění, přiřazování, uspořádání, odhad, porovnávání
- volné hry a experimenty s materiálem a předměty
- smyslové hry, činnosti na rozvoj vnímání, zrakové a sluchové paměti a pozornosti
- námětové hry a činnosti
- hry podporující tvořivost, představivost a fantazii, kognitivní, výtvarné, konstruktivní, hudební, taneční či dramatické aktivity
- hry a činnosti na řešení problémů, cvičení paměti mechanické i logické
- činnosti zaměřené na vytváření pojmů a osvojování poznatků

4.1 SEBEPOJETÍ, CITY, VŮLE

Specifické vzdělávací cíle:

- rozvoj pozitivních citů ve vztahu k sobě, uvědomění vlastní identity, získání sebevědomí, sebedůvěry
- rozvoj schopnosti vytvářet a rozvíjet citové vztahy k okolí
- rozvoj schopnosti a dovednosti vyjádřit pocity, dojmy a prožitky
- rozvoj kultivace mravního a estetického vnímání, cítění a prožívání
- získání schopnosti řídit chování vůlí a ovlivňovat vlastní situaci

Hlavní činnosti a příležitosti:

- sympatizující a přijímající prostředí, vstřícná a citlivá komunikace
- činnosti zajišťující spokojenost, radost, veselí a pohodu
- podpora důvěry dítěte ve vlastní síly a schopnosti, dostatečné oceňování jeho snahy a úsilí
- přiměřené činnosti a úkoly umožňující dítěti dosáhnout úspěchu
- činnosti nejružnějšího zaměření vyžadující (umožňující) samostatné vystupování, vyjadřování, obhajování vlastních názorů, rozhodování a sebehodnocení
- příležitosti a hry vyžadující vůli, vytrvalost a sebeovládání
- cvičení organizačních schopností
- estetické a tvůrčí aktivity, slovesné, výtvarné, dramatické, literární, hudební, pohybové
- sledování pohádek a příběhů obohacujících citový život dítěte
- hry na téma rodiny, přátelství

4.2 DÍTĚ A TEN DRUHÝ

Specifické vzdělávací cíle:

- rozvoj schopností a dovedností důležitých pro navazování vztahů dítěte k druhým lidem
- posilování prosociálního chování ve vztahu k druhému
- vytváření prosociálních postojů ke druhému (rozvoj sociální citlivosti, tolerance, respektu, přizpůsobivosti...)
- rozvoj interaktivních a komunikativních dovedností
- ochrana osobního soukromí a bezpečí ve vztazích s druhými dětmi i dospělými

Hlavní činnosti a příležitosti:

- dostatek pozitivních příkladů a vzorů (vstřícná komunikace, ohleduplné chování, tolerance...)
- dostatek příležitostí k verbální i neverbální komunikaci s vrstevníky i dospělými
- sociální a interaktivní hry, hraní rolí, dramatické činnosti, hudební a pohybové hry

- společenské hry, společné aktivity nejrůznějšího zaměření
- kooperační činnosti ve dvojicích, ve skupinách
- společná setkávání, povídání, sdílení a aktivní naslouchání druhému
- podpora dětských přátelství
- hry – přirozené i modelové situace, při nichž se dítě učí přijímat a respektovat druhého
- hry a činnosti vedoucí k ohleduplnosti, k ochotě rozdělit se, půjčit hračku, střídat se, pomoci druhému, vyřešit vzájemný spor...
- hry a situace, kde se dítě učí chránit soukromí a bezpečí své i druhých
- četba, vyprávění a poslech pohádek a příběhů na téma vztahů mezi lidmi

4.3 DÍTĚ A SPOLEČNOST

Specifické vzdělávací cíle:

- rozvoj základních kulturně společenských postojů, návyků a dovedností
- vytvoření povědomí o mezilidských a morálních hodnotách
- rozvoj schopnosti žít ve společenství lidí, přizpůsobit se, spolupracovat, spolupodílet se, přináležet k rodině, třídě, ostatním dětem...
- rozvoj kulturně estetických dovedností, slovesných, výtvarných, hudebních, dramatických, produktivních i receptivních
- vytvoření základů estetického vztahu ke světu, životu, kultuře a umění

Hlavní činnosti a příležitosti:

- kulturní, kultivované a sociálně pohodové prostředí
- každodenní pozitivní vzory chování (zdvořilost, ohleduplnost, citlivost a tolerance)
- příležitost poznávat mravní hodnoty v jednání lidí (spravedlivost, pravda, upřímnost, otevřenost)
- příležitost poznávat hodnotu věcí a lidské práce
- příležitost uvědomit si, že ne všichni lidé se chovají správně a poučení, jak se v takovém případě chovat
- příležitost podílet se na vymezení společných hodnot a jasných, smysluplných a přiměřených pravidlech soužití ve třídě
- různorodé společné hry a skupinové činnosti (námětové hry, dramatizace, konstruktivní, výtvarné, pracovní...), kdy se děti spolupodílejí na činnosti i na jejích výsledcích
- vytváření vkusného, esteticky vyváženého a podnětného prostředí
- příprava společných zábav
- výtvarné, hudební a další činnosti podněcující rozvoj tvořivosti, estetického vnímání i vyjadřování a tříbené vkusu
- estetické a tvůrčí činnosti slovesné, literární a dramatické (poslech)
- seznamování s lidovou slovesností, kulturními tradicemi, zvyky...

4.4 DÍTĚ A SVĚT

Specifické vzdělávací cíle:

- osvojování jednoduchých poznatků o světě a životě užitečných pro vytváření elementárního povědomí o přírodním, kulturním i technickém prostředí, o jejich rozmanitosti, vývoji a neustálých proměnách
- pochopit, že změny způsobené lidskou činností mohou prostředí chránit a zlepšovat, ale také poškozovat a ničit
- rozvoj schopnosti vážit si života ve všech jeho formách
- vytvoření povědomí o vlastní sounáležitosti se světem

Hlavní činnosti a příležitosti:

- zaměřené pozorování a sledování skutečných objektů, jevů a dějů z nejbližšího okolí
- řešení přirozených a modelových situací
- motivované hravé aktivity, ekohry

5. KOMPETENCE VYJÁDŘENÉ V ČINNOSTECH

5.1 DÍTĚ A JEHO TĚLO

Číslo Okruh Dispozice Popis činnosti

01	T1	obratnost	orientuje se v prostoru, zvládá překážky, hází a chytá míč, užívá různé náčiní, sladí pohyb se zpěvem
02	T2	zručnost	je zručné, dobře zachází s drobnými předměty v souladu s jejich funkcí (s nůžkami, tužkou, modelovacími hmotami, apod.)
03	T3	smyslová citlivost	je smyslově citlivé: rozlišuje jemné rozdíly v barvách, tvarech, tónech, vlních, hmatových dojmech a chutích, poukazuje na podobnosti a souvislosti mezi nimi („toto je stejné, podobné, jiné než tamto“)
04	T4	dbalost	dbá o sebe a své prostředí, je pořádné, opatrné a ohleduplné, ví, co je nebezpečné nebo škodlivé a dokáže před tím chránit sebe i druhé
05	T5	znalosti o těle, pohybu a zdraví	pojmenuje důležité části těla, zná jejich funkce, má povědomí o růstu těla, o jeho vývoji a změnách, zná základní pojmy užívané ve spojení se zdravím, s pohybem a sportem

5.2 DÍTĚ A JEHO PSYCHIKA – JAZYK A ŘEČ

06	J1	jazykové rozlišování a porozumění	sluchově rozlišuje začáteční a koncové slabiky ve slovech, rozumí běžné řeči v souvislosti s určitou situací, rozumí pohádkám a jiným textům přiměřeným jeho věku
07	J2	jazyková paměť	reprodukuje z paměti krátké texty, básničky, písničky
08	J3	jazyková učenlivost	ptá se na slova, kterým nerozumí, učí se je a po přiměřeném zácviku je umí správně používat
09	J4	jazykově výrazová obratnost a tvořivost	popíše a osobitě vyjádří zažitou situaci nebo vypráví smyšlený příběh (popíše situaci podle obrázku, volně vypráví pohádku), dovede vytvořit jednoduchý rým, zvládne jednoduchou dramatickou úlohu
10	J5	citlivost pro jazykový výraz	chápe slovní vtip a humor, pochopí umělecký slovesný výraz přiměřený jeho věku (jazykové přirovnání, metaforu, apod.), pozná a vymyslí jednoduchá synonyma (různá slova stejného významu), homonyma (stejná slova různého významu), antonyma (slova opačných významů)
11	J6	komunikační dovednost	(sleduje řečníka i obsah promluvy, dokáže pozorně naslouchat a „neskákat do řeči“, a věčně se ptát“), domluví se slovy i gesty, správně vyslovuje, ovládá dech, tempo i intonaci řeči ve prospěch kvality rozhovoru
12	J7	porozumění znakům	sleduje očima text nebo znaky zleva doprava, rozlišuje některé značky nebo piktogramy, rozumí jejich významu a komunikativní funkci, rozlišuje a zná některá písmena a číslice, rozumí jejich významu a komunikativní funkci, pozná své napsané jméno
13	J8	čtenářský zájem	projevuje zájem o knížky, prohlíží si ilustrace a zajímá se o obsah textu

5.3 DÍTĚ A JEHO PSYCHIKA – POZNÁVACÍ SCHOPNOSTI A FUNKCE, MYŠLENKOVÉ OPERACE, PŘEDSTAVIVOST A FANTAZIE

14 P1	poznávací zaujetí	zajímá se o nové věci, zaujatě využívá zkušeností k učení
15 P2	pozornost a vnímavost	záměrně se soustředí a udrží pozornost při vnímání nebo tvorbě, vnímá zaujatě a všemi smysly v souladu s charakterem poznávací situace
16 P3	intelekt	zaměřuje se na to, co je z poznávacího hlediska důležité, odhaluje podstatné znaky, vlastnosti předmětů, nachází společné rysy, rozpozná podobnost a rozdílnost, charakteristické rysy předmětů nebo jevů a vzájemné souvislosti mezi nimi), přemýšlí a dokáže vyjádřit to, o čem přemýšlí, řeší poznávací (kognitivní, noetické) problémy, pojmenuje většinu z toho, čím je zpravidla obklopeno
17 P4	matematizace	chápe základní číselné a matematické pojmy, elementární matematické souvislosti a podle potřeby je prakticky využívá (porovnává, řadí a třídí soubory předmětů podle určitého pravidla, orientuje se v elementárním počtu (cca 1-6), chápe číselnou řadu v rozsahu první desítky, pozná více, stejně, méně, první, poslední, apod., chápe prostorové pojmy vpravo, vlevo, nahoře, dole, uprostřed, za, pod, nad, u, vedle, mezi, apod. v prostoru i v rovině, částečně se orientuje v čase
18 P5	tvořivost	myslí tvořivě (kreativně), vymýšlí „nápady“, vyjadřuje své představy a fantazie v tvořivě výrazových činnostech (konstruktivních, výtvarných, hudebních, pohybových či dramatických)

5.4 DÍTĚ A JEHO PSYCHIKA – SEBEPOJETÍ, CITY, VŮLE

19 C1	samostatnost	snáší odloučení, zaujímá a vyjadřuje vlastní mínění i postoje, dokáže samostatně rozhodovat o svých činnostech, vyjádří souhlas i nesouhlas, dokáže říct, „ne“ v situacích, které to vyžadují, odmítá se podílet na nedovolených činnostech
20 C2	odpovědnost	ve známých opakujících se situacích i bez dozoru zvládá, co je třeba, odpovídá za sebe i za své jednání, chápe svou odpovědnost, poslouchá a plní smysluplné pokyny a slovní příkazy, přijímá vyjasněné a zdůvodněné povinnosti, přistupuje na vysvětlená a pochopená pravidla

21 C3	sebehodnocení	odhaduje, na co stačí a co zvládne, postupně si uvědomuje své nedostatky, přiznává si chybu, přijímá pozitivní ocenění i svůj případný neúspěch a vyrovnává se s ním, učí se hodnotit svoje osobní pokroky, prožívá radost ze zvládnutého a poznatého
22 C4	vůle	soustředí se na činnost a kontroluje ji, dokončí, co započalo, snaží se ovládat své afektivní chování (odložit splnění svých osobních přání, zklidnit se, tlumit vztek, zlost, agresivitu, apod.)
23 C5	zážitková a výrazová citlivost	je citlivé ve vztahu k živým bytostem, k přírodě i k věcem, prožívá a dětským způsobem projevuje, co cítí (soucit, radost, náklonnost), snaží se ovládat své afektivní chování (odložit splnění svých osobních přání, zklidnit se, tlumit vztek, zlost, agresivitu, apod.), zachytí a vyjádří své prožitky, city a pocity (slovně, výtvarně, pomocí hudby, hudebně pohybovou či dramatickou improvizací, apod.)

5.5 DÍTĚ A TEN DRUHÝ

24 D1	sociální obratnost	navazuje kontakty s dospělým, kterému je svěřeno do péče, překoná stud, komunikuje s dospělým vhodným způsobem, přirozeně a bez zábran komunikuje s druhým dítětem, navazuje a udržuje dětská přátelství, řeší konflikt dohodou, vyjednává s dětmi i dospělými ve svém okolí, domluví se na společném řešení (v jednoduchých situacích samostatně, jinak s pomocí)
25 D2	sociální ohleduplnost	uplatňuje své individuální potřeby, přání a práva s ohledem na druhého (obhájí svůj názor, přijme jiný názor), přijímá a uzavírá kompromisy, oprostí se od nepřiměřených projevů sobectví vůči jinému dítěti, spravedlivě se s ním dělí o hračky, pomůcky, pamlsky, rozdělí si práci na úkolu s jinými dítětem apod., vnímá, co si druhý přeje či potřebuje, vychází mu vstříc (chová se citlivě a ohleduplně k slabšímu či postiženému dítěti, má ohled na druhého a soucítí s ním, nabídne mu pomoc, apod.)
26 D3	odvaha v mezilidských vztazích	brání se projevům násilí jiného dítěte, ubližování, ponižování, apod., odmítne komunikaci, která je mu nepříjemná, odmítá společensky nežádoucí chování (např. lež, nespravedlnost, ubližování, lhostejnost či agresivitu)
27 D4	morální vědomí	uvědomuje si svá práva ve vztahu k druhému, přiznává stejná práva druhým a respektuje je, chápe, že všichni lidé (děti) mají stejnou hodnotu, přesto, že je každý jiný (jinak vypadá, jinak se chová, něco jiného umí či neumí, apod.), chápe, že osobní, respektive osobnostní odlišnosti jsou přirozené,

		utvoří si základní dětskou představu o tom, co je dobře a co špatně, co se smí a co nesmí (nelhat, nebrat cizí věci, neničit věci kolem sebe, neubližovat, neponižovat, neposmívat se druhým)
--	--	---

5.6 DÍTĚ A SPOLEČNOST

28 S1	morální návyky	uplatňuje základní společenské návyky ve styku s dospělými i s dětmi (zdravit známé děti i dospělé, rozloučit se, poprosit, poděkovat, neskákat do řeči, požádat o pomoc, vyslechnout sdělení, uposlechnout pokyn, apod.), ve vývojově odpovídajících situacích se chová podle představy, co je dobře a co špatně (doma, v mateřské škole i na veřejnosti), dodržuje pravidla her a jiných činností, jedná spravedlivě, hraje “ fair “
29 S2	sociální přizpůsobivost	adapтуje se na prostředí školy i jeho běžné proměny (vnímá základní pravidla jednání ve skupině, podílí se na nich a řídí se jimi, podřizuje se názoru skupiny, přizpůsobuje se společnému programu, spolupracuje, přijímá autoritu) a spoluvytváří v tomto společenství prostředí pohody
30 S3	kulturní vnímavost	vnímá umělecké a kulturní podněty, pozorně poslouchá, sleduje se zájmem literární, dramatické či hudební představení a hodnotí je (řekne, co se mu líbí či nelíbí, co je baví či nebaví a proč, apod.)
31 S4	kulturní tvořivost	zachycuje skutečnosti ze svého okolí a vyjadřuje své představy pomocí různých výtvarných dovedností a technik (kreslí, používá barvy k malbě i pro vyplňování plochy (kolorování), modeluje, konstruuje, tvoří z papíru, tvoří a vyrábí z různých jiných materiálů, vyjadřuje se prostřednictvím hudebních a hudebně pohybových činností, zvládá základní hudební dovednosti vokální i instrumentální (zazpívá píseň, zachází s jednoduchými hudebními nástroji, sleduje a rozlišuje rytmus
32 S5	kulturní znalosti	rozpozná nebo i dovede pojmenovat některé vlastnosti, předměty, osobnosti a poznávací souvislosti, které patří do okruhu všeobecných kulturních znalostí (dokáže na úrovni svého věku rozlišit různé umělecké projevy, pojmenuje některé rozdíly mezi nimi např. v barevnosti, rytmu, melodii nebo v dojmu, pozná některé umělce zabývající se tvorbou pro děti.

5.7 DÍTĚ A SVĚT

33 M1	znalosti a orientace v prostředí	jak svět přírody (rostliny, živočichové, krajina, podnebí, apod.), tak i svět lidí (tělesné, zdravotní, rasové, etnické, jazykové, národnostní jiné rozdílnosti)
34 M2	ekologické vědomí	chápe, že všechno kolem se mění, vyvíjí, pohybuje a proměňuje, a že s těmito změnami je třeba v životě počítat, má povědomí o významu životního prostředí (přírody i společnosti) pro člověka, uvědomuje si, že způsob, jakým se chová a žije, ovlivňuje jeho vlastní zdraví i životní prostředí, rozlišuje aktivity, které mohou zdraví člověka i prostředí podporovat a které je mohou poškozovat, uvědomuje si, co je nebezpečné (manipulace s některými předměty a přístroji, kontakt se zvířaty, se zdraví ohrožujícími látkami, přírodní a povětrnostní jevy, technické objekty a jevy a další situace, s nimiž se dítě může setkat)
35 M3	ekologické svědomí	pomáhá pečovat o okolní životní prostředí (dbát o pořádek a čistotu, starat se o rostliny, spoluvytvářet pohodu prostředí, neníčit okolí, neublížovat živým tvorům, apod.), odhadne některá nebezpečí a snaží se jim vyhnout

6. FORMY A METODY VZDĚLÁVÁNÍ

V pedagogickém procesu v MŠ používáme různých organizačních forem činnosti dětí, které umožňují dosáhnout žádaného vzdělávacího výsledku. Jejich promyšlené a účelné střídání je důležité, aby byl pobyt v nemocnici **pestrý, dynamický** a odpovídal jejich zdravotnímu stavu, dále jejich fyziologickým potřebám, stadiu jejich psychického rozvoje. Hlavní formou činnosti dítěte v předškolním období je **hra**.

Hra je specifickým projevem aktivity dítěte, ovlivňovaná prostředím, v němž dítě žije a do něhož se hrou začleňuje. Hra přispívá k harmonickému formování dítěte, umožňuje dosahovat cílů všech složek vzdělávání, je prostředkem vzdělávací práce. Je rovněž **metodou vzdělávací práce**. Hra odpovídá svým obsahem, formou a proměnlivostí osobností **malého dítěte**. Dovoluje tak učitelce MŠ včlenit různé metodické postupy k dosažení vytýčeného cíle vzdělávání.

Učitelka MŠ ve své práci využívá všech stadií her – Jsou to především tvořivé hry, které si dítě vytváří samo, námětové hry, též dramatizující, konstruktivní a didaktické.

V procesu vzdělávání dětí v MŠ používáme různých **metod** – slovní, názorné a praktické. Výběr metody vždy závisí na didaktickém cíli.

Ke slovním metodám patří například návody, vysvětlení, popis, vyprávění, rozhovor, beseda, předčítání a další. Efektivnost těchto metod závisí na kultuře řeči učitelky MŠ a její schopnosti působit na děti intonací a tempem řeči. Slovní metody vhodně spojujeme s praktickou činností.

Do skupiny názorných metod patří především pozorování, předvádění. Tyto metody přinášejí navíc dětem **citový prožitek**, který usnadňuje učení. V této fázi pak zařazujeme rovněž učení metodou

navození problémových situací.

Při **vzdělávání dětí v MŠ** zachováváme rovněž obecné zásady – cílevědomost, jednotnost a důslednost, přiměřenost, názornost, soustavnost a posloupnost, trvalost, individuální přístup. Pro děti předškolního věku je velmi důležité, aby byly učitelkou vedeny k určitému vzdělávacímu **cíli**.

Učitelka MŠ dobře zná věkové a individuální **zvláštnosti dětí** a má na zřeteli **přiměřenost** jak v oblasti tělesného, tak i rozumového rozvoje dětí.

Uplatňujeme také zásadu **názornosti** tak, aby děti poznávaly pokud možno všemi smysly, tudíž názorně.

Poznávání umožňuje učitelka MŠ dítěti posloupně a vychází od jednoduchého ke složitějšímu.

Trvalost těchto poznatků u dětí zajišťuje učitelka MŠ **vhodnou motivací** a působením na různé **smyslové orgány**.

Učitelka v MŠ si je vědoma také nutnosti **individuálního přístupu k dětem**, neustále musí sledovat zdravotní stav dítěte, čemuž je poté podřízená veškerá činnost v MŠ při zdravotnickém zařízení.

7. INTEGROVANÉ BLOKY

Vzdělávací obsah ŠVP PV v MŠ při zdravotnickém zařízení je rozdělen do tematických okruhů, které jsou zakomponovány do integrovaných bloků a dílčích podtémat.

Integrované bloky nabízejí dítěti vzdělávací obsah v přirozených souvislostech a vazbách. Vycházejí z přirozeného vývoje dítěte předškolního věku a z koncepce MŠ. Dítě tak nezískává izolované poznatky a dovednosti, zkušenosti jsou komplexnější, v logických souvislostech, pro dítě jsou snáze uchopitelné a prakticky využitelné. Tyto integrované bloky jsme zvolili na základě zkušeností, mnohaleté praxe pedagogických pracovníků. Paní učitelce MŠ slouží jako východisko pro přípravu vlastní vzdělávací nabídky. Tyto integrované bloky jsou různě, nestejněměrně časově omezené a vztahují se logicky k určitým ročním specifickým děním. S každým tématem může paní učitelka pracovat podle aktuální zdravotního stavu dětí, potřeby, zájmu a přání dětí.

7. 1. Integrovaný blok - PODZIM

7. 1. 1

- kresba, omalovánky, geometrické tvary, modelování
- zpěv oblíbených písniček
- dramatizace pohádek, maňáskové divadlo
- poslech hudby, video (pohádky)
- vyprávění o rodině, bydlišti
- stolní hry
- relaxace na žínkách
- práce s papírem (stříhání, lepení, trhání)
- dětské časopisy, knížky
- vyjadřování dojmů, pocitů, prožitků
- cvičení sluchu

7. 1. 2

- společenské a stolní hry
- kresby a malby draků
- vztahy mezi kamarády
- jednoduché hry, kvízy, říkanky
- příběhy dle ilustrace
- příroda se proměňuje (její změny- počasí, stromy a jejich plody)
- barevné podzimní listí (rozpuštění barev, otisk, malba ovoce, lesní zvířata)
- rozvíjení řečové a jazykové schopnosti a dovednosti
- napodobování zvuků
- relaxační chvílky

7. 1. 3

- dodržování hygienických návyků
- hry na rodinu
- poslech pohádek dle výběru dětí
- stolní a společenské hry
- dramatizace pohádek
- výroba strašidel z různého materiálu
- výchovná beseda – kouzelná slova – pozdravy
- smyslové a didaktické hry
- rozvoj slovní zásoby, vyprávění dle obrázků
- hádanky, opakování říkanek
- hudební nástroje
- bezpečnost při hře
- učíme se nakupovat

7. 2. Integrovaný blok - ZIMA

7. 2. 1

- vánoční zvyky, tradice
- poslech – vánoční koledy a pohádky
- tvořivá manipulace se stavebnicemi
- stolní hry (pexeso, puzzle a jiné)
- malování dle fantazie
- výzdoba herny
- výroba vánočních přáníček, ozdob
- zpěv a poslech známých vánočních písniček
- hry na lékaře, požárníky
- cvičení čichu a chuti
- dětské časopisy – Mateřídouška, Sluníčko aj.

7. 2. 2

- kresba a malba sněhuláků
- soutěž o nejhezčího namalovaného sněhuláka
- beseda o zvířatech, práce se šablonou
- oblékání a ochrana zdraví
- stolní hry, stavebnice, navlékání
- porovnávání velikostí, geometrické tvary, co je dobře – co špatně
- pochopení čteného textu
- rozhovory, hádanky

- prostorová orientace, kostky
- pojmy méně – více
- zrakové a smyslové vnímání
- podpora chuti ke komunikaci

7. 2. 3

- řečová a hlasová cvičení
- sebeobsluha a práce v domácnosti
- dopravní prostředky
- jemná motorika (korále, stavebnice, mozaiky)
- magnetická tabulka (čísla, písmenka)
- lidské tělo, části těla
- výroba masek, využití textilu
- zvířata, rostliny (poznávání, určování)
- popletené příběhy, společenské hry

7. 3. Integrovaný blok – JARO

7. 3. 1

- správné držení těla, rovnováha
- hudebně pohybové činnosti, jarní písničky
- rozlišování a poznávání zvuků
- prostorové pojmy (nahore – dole, daleko – blízko, atd.)
- beseda o knížkách, dětských časopisech
- jarní květiny – obkreslování, vystřihování
- spojování barevných papírů – mozaika
- konstrukční stavebnice: montáž, demontáž
- stolní hry
- dechová cvičení
- výroba záložek
- pohádkové postavy

7. 3. 2

- velikonoční zvyky
- velikonoční motivy a dekorace
- poslech hudby, vyprávění dle ilustrace
- krátké povídky a básničky
- dopravní značky a dopravní situace
- rozlišování tvarů
- relaxační chvíle
- omalovánky, malba, kresba, vybarvování
- soutěž ve stavbě puzzle
- smyslové hry
- z pohádky do pohádky – dle výběru
- práce s papírem – skládání, trhání, lepení

7. 3. 3

- řečová výchova, tvoření jednoduchých vět, jazyková cvičení, rozhovory, vyprávění
- stolní a společenské hry
- didaktické hry na prodavače, listonoše
- pohybová koordinace
- práce s drobným materiálem (dovednosti, zručnost, samostatnost)
- hra na muzikanty, naučné a oblíbené písničky, hudební hádanky
- kresby dle předlohy, sledování tvaru
- skládání obrázků z geometrických tvarů
- bezpečnost zacházení a používání hraček a pomůcek
- četba, poslech, video – pohádky
- vyjadřování vlastních pocitů

7. 4. Integrovaný blok – LÉTO

7. 4. 1

- popis děje na obrázku
- upevňování řečových návyků, vědomostí a dovedností
- matematické představy
- prevence úrazů
- volní hry
- třídění hraček a úklid herny

7. 4. 2

- malba sluníčka
- rozlišování barev
- manipulace s drobnými předměty
- sólový i sborový zpěv
- práce s kartonem – lepení, stříhání, zdobení
- omalovánky, časopisy, lepolera
- modelování ovoce a zeleniny
- vystřihovánky
- popis děje na obrázku

8. AUTOEVALUACE MŠ

Cílem evaluace je:

- zkvalitňování práce MŠ a získání zpětné vazby
- získání podnětů pro nasměrování aktivit plánování pro následující školní rok
- vyhodnocení pro zkvalitnění práce pedagogických pracovníků
- strategie a plánování v organizaci

Vnitřní evaluační systém

1) Předměty evaluace - co se bude sledovat

- kvalita naplňování cílů programu, zvolených záměrů včetně kvality průběhových výsledků vzdělávání u dětí

- kvalita podmínek vzdělávání věcných, bezpečnostních, psychohygienických, životosprávných, včetně kvality řízení organizace
- kvality vedení lidí
- způsob zpracování a realizace obsahu vzdělávání (zpracování a realizace integrovaných bloků), kvalita výchovně vzdělávací práce pedagogů (včetně jejich sebereflexe)
- spolupráce s rodiči

2) Prostředky - metody a techniky

- průběžné a záměrné pozorování (hospitace, průběžné vstupy kontroly)
- průběžné, pravidelné i příležitostné rozhovory s rodiči, s dalšími odborníky)
- analýza integrovaných plánů (viz. třídní kniha)

3) Časový plán

- vyhodnocování tematických bloků týdně a po jejich ukončení
- periodické hodnocení v rámci pedagogických porad

4) Oblasti hodnocení

Podmínky vzdělávání :

- věcné
- prosociální a psychosociální
- organizace práce při výchovně vzdělávacím procesu
- spoluúčast rodičů

Průběh vzdělávání:

- vzdělávací plán a typy činností
- formy a metody vzdělávání
- motivace a hodnocení dětí
- osvojování klíčových dovedností
- klima třídy
- sebehodnocení učitelů

Řízení školy, kvalita dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků:

- cíle a plány mateřské školy
- organizace provozu (pdg. rady)
- finanční a materiální zabezpečení školy
- vzdělávání pedagogických pracovníků (školení, další vzdělávání atd.)

Vývoj dítěte:

- sledování adaptace dítěte na režim MŠ v prostředí nemocnice

Školní vzdělávací program:

- vzdělávací cíle, oblasti, hodnocení integrovaných bloků
- soulad s RVP

Hodnocení úrovně MŠ v některých oblastech vzdělávání z pohledu rodičů:

- rozhovor s rodiči

B) Vnější evaluace a hodnocení

- spokojenost rodičů, hodnocení kvality vzdělávání
- spolupráce s odborníky (SPC, PPP) a dalšími institucemi
- spolupráce se zřizovatelem
- odpovědnost pedagoga - vyplývá z povinností a pracovní náplně učitelka v MŠ